

ШКІЛЬНИЙ ВІСНИК

ІНФОРМАЦІЙНО –
ПРОСВІТНИЦЬКА
ГАЗЕТА ДЛЯ УЧНІВ
ТА ВЧИТЕЛІВ
ГАВРИЛІВСЬКОЇ ЗОШ

У номері:

ГАРНИЙ УЧИТЕЛЬ ТВОРИТЬ ГАРНОГО УЧНЯ

МІЙ ДІМ - ЦЕ ШКОЛА

ЕКОЛОГІЧНИЙ ПРОЕКТ

ПОРТРЕТ СУЧАСНИЦІ

КУЛЬТУРА і СПОРТ

ЗВИЧАї ТА ТРАДИЦІї

ШКІЛЬНА ПЕРЕРВА

Січень – 2017 року

Школо! До тебе ми йдемо,
Щоб вчитися старанно і відмінно,
Щоб розцвітала ненька – Україна,
Їй силу і снагу віддамо!
Школо, школо
Життя щасливий крок.
Школо, школо
Веди нас до зірок!
Ступаючи по сходах знання,
По сходах любові і братерства,
Несем тобі і розум свій , і серце,
Та прагнення до світу навчання.

Несем тобі надії майбуття
Маленькі зерна, крихітки таланту,
Щоб згодом з нас зробили діаманти,
А може й велетенське відкриття.

Гарний учитель творить гарного учня

Роздуми вчителя

Радійте життю ...
Смійтесь від щастя ...

Усмішки не ховайте наперекір всім труднощам ...

**Живіть кохайте віддано ,
пристрасно ...**

Кожного ранку з усмішкою
зустрічайте сонячний
промінчик, дивуйтесь пухнастим
хмаринкам у безмежній блакиті
неба...

Заходжу до класу й
усвідомлюю : мої учні такі різні
– руденькі , чорняві, спокійні та
жваві. В очах кожного з них –

цікавість, допитливість ...

Найбільше вражає те, що кожен із них бачить себе успішною особистістю.

Науку лідерства ми опановуємо разом . Важко бути лідером передусім для себе. Ми навчаємося працювати над реалізацією власних цілей, шукаємо шляхи особистісного розвитку ...

Відчувати нестримний потяг до нових відкриттів, радіти кожні миті життя – наука значно важливіша за опанування певного обсягу знань.

Із любов'ю до дітей

Учитель, наче диригент,
Його оркестр – маленькі діти.
Урок – це чарівний момент,
Де можна щиро порадіти.
Бо, діти, ніби мудреці,
Працюють і відпочивають.
І радісні хвилини ці,
Що так частенько
випадають.
Учитель! Твій оркестр
звучить
І буде жити , поки віку.
Яке це щастя – просто
жить...
Тож хай оркестр звучить
без ліку.

Гаврилівська школа
розташована на
мальовничому березі Дніпра. Вона простора і затишна, із світлими
класами. Особливо красива весною, коли потопає в зелені,
різнобарв'ї квітів.

Не одне десятиріччя кличе дзвоник дівтора зі своїми наставниками до подорожі в країну знань. А трудяться в ній творчі педагоги. Серед них –

Лілія Олександрівна, учитель початкових класів. Після закінчення школи, вирішила стати вчителем і вступила до Бериславського педагогічного училища, а пізніше закінчила Криворізький педагогічний інститут.

Педагогічну діяльність розпочала в 1975 році вихователем ГПД і уже більше 40 років – вчитель початкових класів.

Щодня переступаючи поріг рідної школи, забуваючи про всі

негаразди, заходить до класу усміхненою, з якоюсь випромінюючою загадковістю, а назустріч їй враз спалахують вогники допитливих очей. « Без школи себе не уявляю, це моє життя» , - говорить Лілія Олександрівна.

Щирість, доброзичливість, взаєморозуміння, повага –

ось ті риси, які дають змогу педагогу заглянути у внутрішній світ дитини. Це вона вміє. Помітить втомленість школярів – пропонує відгадати загадку, розповість веселу чи цікаву історію, проведе веселу фізхвилинку. Кожен урок натхнена праця, творчість не тільки вчителя, а й учнів. На них виховує любов до рідного краю, до рідного слова.

За яку б справу не взялася Лілія Олександрівна, все починається у неї з любові. « Наша друга матуся. Пам'ятаємо її посмішку, лагідний голос, добре серце, цікаві розповіді, що вели нас у Країну Знань, ласкаві материнські руки» , - так говорять про неї колишні вихованці.

На мою думку, немає більшого щастя для кожного вчителя, а ніж почути слова подяки за копітку праці, за любов до дітей.

Зуміє навчити той, хто навчає цікаво

*Щоб бути чудовим педагогом,
Піреба любити те , що ти
викладаєш,
І любити тих кому викладаєш.
В. Ключевський*

Якщо вчитель поєднує любов до учня і до справи, він – досконалий вчитель. Саме такою ми вважаємо нашого класного керівника - Валентину Леонідівну. І хоч викладає вона фізику та математику, але це не заважає їй бути творчою людиною .

Наш класний керівник намагається тримати руку на пульсі класу. Всі наші проблеми стають її проблемами, так само як і наші радощі теж є її радощами. Валентина Леонідівна ніколи не має сумніву в тому, що ми – найкращі. Це й не дивно, адже в найкращого класного керівника не може бути не найкращих учнів.

Валентина Леонідівна знаходить спільну мову з кожним із нас, допомагає нам розкрити свої здібності, визначитися у житті. Вона підтримує нас у кожному мить шкільного життя, хвилюється за кожен наш вчинок.

Вона розвиває у нас кмітливість, взаємодопомогу. Гадаємо, що нам стануть у пригоді її мудра наука цінувати життя, бути обачними, рішучими, вдячними.

Валентина Леонідівна для нас і вчитель, і друг, і порадник. Ми дуже вдячні долі, що вона у нас є. Ми бажаємо всім школярам мати такого класного керівника, як Валентина Леонідівна., яка є най – най – найкращим педагогом у світі.

Учні 6 класу

ЗА ЩО Я ЛЮБЛЮ СВОЮ ШКОЛУ

Дитинство ... Скільки незабутніх років ми проводимо у школі. Школа – наш другий дім. І кожен з нас мріє, щоб у цьому домі було: тепло і затишок, спокійно і надійно. Цей затишок у школі створюють вчителі, учні батьки.

Я люблю свою школу. Люблю слухати вранці малиновий передзвін шкільного дзвіночка, який скликає на урок до світлих просторих кімнат дівчоруччя.

Люблю перерви, на яких можна пограти,збігати в їдальню. Ох, ця їдальня! А які там смачні страви!

Люблю цікаві уроки фізики, хімії, біології, української та зарубіжної літератури, історії цікаві задачі з математики. У нашій школі дружній колектив учнів та вчителів. Протягом року проходять багато цікавих конкурсів, змагань, акцій, олімпіад ...

Я люблю свою школу. У ній прекрасні талановиті вчителі. Вони кожного дня сіють зерна своїх знань у наші дитячі душі. Через деякий час воно проросте, дасть свої сходи.

У моєму шкільному домі – спокійно, затишно: я люблю його зате, що на мене тут чекають і радіють моїм успіхам.

Шкворець Ольга, учениця 10 класу

Мій дім – це школа

Навчаємося ми я в Гаврилівській загальноосвітній школі I- III ступенів. Вже одинадцятий рік ми школярі. І в нашому шкільному житті буває все — і розчарування, і радість перемоги. Школа — це наш другий дім, бо ми проводимо тут чималу частину дня. Тут ми всі друзі. Тут наш класний керівник, до якого ми завжди можемо прийти зі своїми шкільними, і не тільки, проблемами. Тут ми отримуємо знання, які нам знадобляться в подальшому житті. На перервах школа нагадує розбурханий мурашник. Діти різного віку ідуть, біжать в різних напрямках, сміються, розмовляють. А коли дзвенить дзвоник — настає тиша, пустіють коридори. І тільки з-за зачинених

дверей класних кімната чуються голоси учителів, слабкий гомін дитячих голосів, а інколи навіть сміх. Наші батьки часто згадують свої шкільні роки, свій клас, свою школу. Згадують з подякою і легким сумом про те, чого вже не повернеш. Мабуть, і ми будемо завжди пам'ятати свій другий дім — школу.

Класний керівник 11 кл. Мінько Є.В.

Випускники про школу

Квітовський Валерій

Школа – це головна ступінь в нашому житті. Вона формує характер, вчить нас правильно ставитись до навколишнього світу. Саме в школі ми знаходимо перших справжніх друзів і перше кохання.

Школа вчить нас долати труднощі та не зупинятися на досягнутому. Ми завжди будемо пам'ятати безтурботні шкільні роки, наш шкільний будинок, вчителів і однокласників, які стали для нас рідними людьми.

Новіков Владислав

Для мене школа – це друзі, навчання, хороші вчителі вони постійно йдуть нам на зустріч. Школа це – другий дім, де ми здобуємо знання та готуємося до дорослого життя. Я її ніколи не забуду, адже найрадісніші миті нашого шкільного життя назавжди закарбуються у моєму серці

Січень – 2017 року

Зуб Олексій

Школа – це місце в якому можна не тільки отримати знання, а й навчитися бути відповідальними, організовуючи різноманітні цікаві заходи. Місце у якому минають найкращі роки нашого життя. Другий дім в який завжди захочеться повернутись, щоб згадати дитинство, вчителів, однокласників, свої перші перемоги та поразки.

Веселовська Дар'я

Школа – найдовший, найяскравіший період нашого життя. За ті одинадцять років, котрі ми навчаємося з кожним із нас відбувається багато різних подій, які формують нашу особистість. Саме звідси взявши нас за руку вчитель веде своїх учнів до країни знань, відкриваючи перед нами невідомий світ. За довгі роки які ми вчимося, однокласники і педагоги стають для нас рідними людьми а школа домівкою.

Кізлюк Анастасія

Я дуже люблю школу, в якій навчаюсь. Бо до неї ми приходимо зовсім маленькими, а виходимо вже дорослими, з певними знаннями та досвідом людьми. Саме у школі з'являються справжні та вірні друзі, які залишаються на все життя. Цьому у великій мірі сприяє школа, та атмосфера, яка в ній панує. А створюють цю атмосферу вчителі. Тому ми завжди повинні бути їм вдячні за їх роботу. Праця вчителя надзвичайно важка, бо кожна дитина має свій характер і треба знайти особливий підхід. Школа об'єднує усіх у дружній колектив. У нашій школі приємно й зручно навчатися. Поступово школа стала для нас другим рідним домом.

Швидкий Олександр

Школа – це найцікавіший етап нашого дитинства. Скільки ж років ми навчаємося у школі? На перший погляд – дуже багато. Але, насправді, навчання у школі дає нам базові знання, без яких дорога в майбутнє зачинена.

Школа – наш найліпший друг, для багатьох з нас вона стає другою домівкою. А все тому що в школі завжди тепло і затишно, у школі нас чекають наші улюблені вчителі, які допомагають нам в усьому.

Ми любимо нашу школу від першого до останнього дзвоника.

ЕКОЛОГІЧНИЙ ПРОЕКТ «Рідне село»

*Село! І серце одпочине.
Село на нашій Україні —
неначе писанка, село.
Зеленим гаєм поросло.
Цвітуть сади, біліють хати,
а нагорі стоять палати,
неначе диво. А кругом
широколисті тополі,
а там і ліс, і ліс, і поле,
і сині гори за Дніпром.
Сам Бог витає над селом.*

Тарас Шевченко

Проект розроблений за участі вчителя хімії та біології Фещука Віталія Валерійовича та учнів школи. Метою даного проекту було звернення уваги школярів та місцевого населення на екологічні проблеми села; дати оцінку стану навколишнього середовища і запропонувати заходи щодо його поліпшення;

активізувати науково-дослідну роботу школярів, що сприяє вихованню екологічно свідомих і не байдужих до проблем краю людей; розвивати вміння висловлювати свою

Січень – 2017 року

думку та захищати її (аргументовано); виховувати почуття господаря своєї землі.

Основними завданнями були поставлені: вивчення та аналіз екологічного стану даної місцевості, запропонувати шляхи вирішення цих проблем.

В першому розділі розглянуто основні джерела забруднення, в тому числі, джерела антропоетричного забруднення. В Другому розділі йдеться про основні джерела забруднення території села та інші екологічні проблеми.

В третьому розділі йде мова про шляхи та методи подолання проблем, які виникли.

Протягом виконання цього проекту ми дійшли висновку, що жоден населений пункт сьогодні самостійно не зможе вирішити свої екологічні проблеми. Тільки спільними зусиллями всього населення села ми зможемо досягти позитивних результатів. На жаль наша влада поки що не хоче звертати увагу на проблеми, які є в нашому селі, але намір до них достукатися ми не зупиняємо. В подальшому в наших планах довести цей проект до логічного завершення.

Фещук В.В.

Портрет сучасниці

*Учитель для школи – це те саме,
що*

*Сонце для Всесвіту. Він джерело
тієї сили, яка надає руху всій машині.
Остання заржавіє в мертвому
заціпенінні, якщо він не зуміє вдихнути
в неї життя і рух.*

Минають роки, а професія вчителя
продовжує нести стільки життєвої
мудрості!

Щасливий той, кому Бог подарував
справжнього Вчителя – Педагога з
великої літери. Є такі вчителі, які
входять не лише в наше життя, а й у
серце, у саму душу та залишаються там
уже навіки.

Все чисте й мудре – від учителя. Він формує у свідомості дітей поняття
про життя, допомагає розрізнити де добро, а де зло. Йому притаманна така

Січень – 2017 року

риса, як проникливість. Він бачить і коли учень не готовий до уроку, і якщо щось турбує дитину. Він знаходить дорогу до найпотаємніших куточків дитячого серця. Вислухає, дасть гарну пораду, заспокоїть теплим словом і подарує щирю усмішку, що лине із глибини душі.

Нам пощастило, у нас у школі був такий педагог, директор з великої букви - це Левицька Наталія Василівна. Ця людина дарувала дітям стільки сердечної доброти, ласки, турботи, любові... Її уроки завжди були дуже цікавими, яскравими, несхожими один на одного. Вона не просто викладач української мови чи директор – вона навчала дітей духовності, культури.

*«Несуть Вам діти з дому болі,
Несуть неспокій і зневіру, й гнів.
А ви спроможні заспокоїть,
Знайти багато добрих слів.»*

Народилася 21 вересня 1953 році в Харківській області, селі Дігтярне Вовчанського району. Закінчила там школу та вступила до Харківського технікуму. Вийшла заміж та за чоловіком приїхала до Гаврилівки. Пішла працювати в ПТУ №26 вихователем. А згодом вступила до Херсонського державного педагогічного інституту за спеціальністю вчитель української мови та літератури. Пропрацювавши деякий час в училищі викладачем, перейшла до Гаврилівської середньої школи, спочатку на посаду заступника з виховної роботи. В 1997 році стала директором школи. Займала посаду директора до пенсії, після ще 5 років викладала та взяла класне керівництво.

а

Це вчитель від Бога. Її праця творча натхненна. Будучи класним керівником Левицька разом з дітьми постійно організовували концерти, лялькові вистави для початкових класів та дитячого садочку. Спілкування із нею приносило особливу радість дітям, адже вона багата душею людина очі якої завжди світяться добротою.

Пішовши на пенсію Наталія Василівна не перестає творити. Вона пише чудові вірші, вишиває, малює для своєї маленької онуки казочки. Ось один з її творів.

Мамусі

Яке життя було насправді гарне
Коли ми в батьківським гніздечку всі жили

Здавалося любим нам село Дігтярне
І тато, й мама молодими ще були
Та йшли роки ми діти і підросли
Батьки старіли наші і з року в рік
Як жаль, що ми цього не помічали
Такий вже близькозорий чоловік
Ми думали, що все життя так буде
Ми молоді, а поруч нас батьки
Нажаль не вічні на цім світі люди
Життя і ще, беруть свої роки
Немов пилінку нас життя крутило
Ми все шукали мрію ту високу
Пробачте нам, ми тяжко завинили
Лишивши вас на старість одиноку
Та хто з нас знав, коли із цього йшов?
Хіба могли в ту пору розуміти
Яка святиня – батьківська любов
Яка то мука – як лишають діти
Аж от тепер, як кожен батько сам
І час пройшов стрічань і проводжати
Ми знаємо ціну тим святим сльозам,
Які вони, мамо, довелось пізнати.
Лише тепер частіше сниться нам,
Ті дві берези на причілку хати
Ми спішно подякувати вас
За все, що маємо і що будем мати.

Січень – 2017 року

Культура і спорт

Наша школа – осередок затишку, любові, привітності. Це те місце, де кожен знайде для себе підтримку, допомогу, люб'язність, щирість, знання, веселощі. В дорогому серцю місці ніколи не буває сумно. Життя вирує тут з задрісною потужністю: спортивні змагання, олімпіади, конкурси, відкриті уроки, свята.

Нещодавно проводилися змагання з першості району з футзалу серед юнаків 2002-2003 р.н. Участь у ньому взяла наша спортивна команда, а дівчата були найкращими вболівальницями.

Наші хлопці – продемонстрували неабиякі вміння. Саме в цьому й визначився учень 9 класу Гузь Олександр, який був визнаний кращим гравцем першості району з футзалу серед юнаків.

14 грудня на базі Любимівської школи проходили змагання з шахів. Наша школа також не могла стояти осторонь. Тож учні 11 класу вирішили спробувати свої сили і як виявилось дуже вдало.

Квітовський Валерій зайняв I місце в районному конкурсі, а команда школи – 3 місце. Тож давайте привітаємо наших переможців!

Нещодавно був проведений районний конкурс читців «Наша земля - Україна».

Кращою в цьому конкурсі стала саме наша маленька учениця 4 класу Вакуленко Тетяна, яка показала майстерність виконання. Вона зуміла в живому слові відтворити думки і почуття, якими насичений художній твір. За результатами районного конкурсу Вакуленко Тетяна зайняла I місце і достойно представила нашу школу на обласному етапі. Привітаємо нашу маленьку переможницю!

Звичай і традиції

Про що згадаємо у січні – лютому:

- 1.01 – Новий рік
- 6.01 – Святвечір перед Різдом
- 7.01 – Різдво Христове
- 13.01 – День Святої Меланії. Щедрий вечір.
- 14.01 – Дань Василя Великого
- 19.01 – Водохреща. Богоявлення Господнього
- 15.02 – Стрітення Господнє.

19 січня Водохреща: історія та традиції свята

Йордана (або Ордана, Водохреща, Богоявлення) — третє і завершальне велике свято різдвяно-новорічного циклу, яке православні та греко-католицькі християни відзначають 19 січня. З ним пов'язують хрещення на Йордані Христа.

Коли Ісус Христос досяг 30-річного віку, прийняв хрещення в річці Йордан. Вийшов на берег, а з небес почувся голос Бога-Батька, який назвав Ісуса своїм Сином. І на нього зійшов Святий Дух в образі голуба. Звідси ще одна назва— Богоявлення. Православні та греко-католики вважають, що саме це свято засвідчує таїнство Святої Трійці. Адже в цей день, за християнським вченням, з'явився Бог у трьох іпостасях: Бог Отець — в голосі, Син Божий — у плоті, Дух Святий — у вигляді голуба.

Вірування

Вважається, що на Водохреща, з опівночі до опівночі, вода набуває цілющих властивостей і зберігає їх протягом року, лікуючи тілесні й духовні хвороби.

В цей день у всіх містах і селах, де є церкви, святять воду. Віддавна в народі посвячену воду вважають своєрідним засінням від багатьох недуг. Її дають пити тяжкохворим, нею освячують храми, домівки і тварин. Залишається загадкою той факт, що водо хрещенська вода не псується, немає запаху і може зберігатися протягом року. Дехто схильний вважати, що цьому сприяє срібло від хреста, який священник занурює в воду під час обряду.

Шкільна перерва

Вислови мудреців

- Найважче – пізнати себе, найлегше – давати поради іншим. (Фалес)
- Заговори, щоб я тебе побачив. (Сократ)
- Ніколи не відкладай на завтра те, що можна зробити сьогодні. (Б.Франклін)
- Ніщо так не допомагає створенню майбутнього, як сміливі мрії. (В.Гюго)
- Ніщо не може бути світлішим та сильнішим істини. (Іоан Златоуст)

З учнівських творів

- «Козаки не дивилися смерті у вічі. Цього разу вони з посмішкою на устах падали й ридали».
- «Як тільки я знаходжу ключі до успіхів у навчанні, хтось міняє всі замки, і я знову отримую двійки».
- «На головну героїню «Повії» П. Мирного казати «дурепа» — некоректно. Треба казати «людина з гуманітарним складом розуму».
- «Кавалер з «Украденого щастя» І. Франка був настільки бідним, що подарувати своїй коханій нічого не міг, і він подарував їй своє прізвище».
- «Він розумів свого собаку з першого його слова».
- «У Карпа в «Кайдашевій сім'ї» була жінка Мотря, котра нічого не розуміла, зате робила все по-дурному».
- «Баба Горпина скаржилась на радикаліт, проте вміла жваво ходити зігнутою».
- «Герой повісті Коцюбинського так їй сподобався, що вона хитро закосила під жінку його мрії».
- «Кайдашиха шкодувала чоловікові їжу, бо не була його мамою».
- «Вершник без голови» Майн Ріда переконує, що порушувати правила дорожнього руху — це бути без голови».
- «Захар Беркут побачив, що хтось із татарської орди впав передніми ногами на землю».
- «Гриця підвели вечорниці та бажання випити».
- «Гетьманенко довго і нервово сміявся нерозбірливою мовою».
- «Карпо мав роботящі руки, які при сварці перетворювалися у кулаки».
- «Козак, щоб не заблукати в лісі, пересувався по деревах».

Астрологічний прогноз

Гороскоп на 2017 рік за знаками Зодіаку

Овен

На поступливих зовні **Овечок** у рік Півня може напасти бараняча впертість. Але це й на краще, тому що їх силонька, як у курчати, при потрібному натиску здатна і гори звернути.

Телець

Півень прокукурівав, а там хоч і не світає - при такому підході до життя **Тельці** ризикують тихо проспати в своєму стійлі весь навчальний рік до самого заходу.

Близнюки

Близнюкам досить вже перетягувати ковдру з однієї половини себе на іншу. Згадай, нарешті, про свою реальну другу половинку!

Рак

Поки півень не клюне... Ну, даліти і сама знаєш, але чомусь бажання провокувати долю не залишить

більшість **Раків** у 2017 році.

Лев

У гарної господині і Півень несеться, тож амбітним **Левам** варто тільки рикнути як слід, і навколо них закрутиться весь світ.

Діва

Вище ніс і не будь мокрою Куркою, тим більше в рік Півня! Скромній і хазяйновитій **Діві** не завадить частіше чистити пір'ячко і виходити в світ зі свого курника.

Терези

Чужі Півні завжди співають краще за свого, а тому **Терезам** не варто заслуховуватися і вірити наївним казкам.

Скорпіон

Лови свого Півня, як птаха щастя за хвіст, і бери по повній від прийдешнього року. Але не розтрачай себе праворуч і ліворуч – поцілунок **Скорпіона** солодкий, але жадібний і небагатослівний.

Стрілець

Стрілець, вжившись у роль велелюбного амура і розпускаючи стріли праворуч і ліворуч, дивись не вбий наповал Півня, що пробігає повз тебе!

Козеріг

Гуляючи до перших Півнів, **Козероги** в новому році вмудряться і справ навернути, і всякого кривдника на ріг

підчепити – аби було бажання

Водолій

Водолям не звикати лити воду на свій млин, а значить, вони будуть і з борошном, і з хлібом, і з обідом.

Риби

Не чекай на золоті яйця від Півня в 2017 році, якщо будеш мовчати, як **Риба** об лід. Зачаровуй, чисть пір'ячко або лусочки, або що там у тебе? Коротше, ставай Золотою Рибкою.

Січень – 2017 року

**Над номером
працювали:**

Редколегія – Чепей К.,
Шкворець О.

Комп'ютерний набір –

Дутчак М.І.

Новіков В.

Адреса редакції: с. Гаврилівка
Нововоронцовського району Херсонської
області

Січень – 2017 року